

Prohlášení prezidenta k ratifikaci lisabonské smlouvy

Úvodem mi dovoluji říci, že jsem s tiskovou konferencí na toto téma počítal o něco později, určitě ne už dnes odpoledne. Po včerejším (čtvrtečním) telefonátu se švédským premiérem Reinfeldtem, respektive po jeho určité indiskreci o obsahu našeho rozhovoru, o kterém jsme se dohodli, že bude důvěrný, vznikla řada spekulací, které chci tímto zastavit.

I dnešní jednání s předsedou Evropského parlamentu J. Buzkem mne vede k závěru, že už musím něco konkrétnějšího o svém postoji k tomuto problému veřejně říci.

Nechtěl jsem tyto důležité věci zbytečně urychlovat, protože otázkou komplexního posouzení lisabonské smlouvy se nyní zabývá náš Ústavní soud. To, co vám teď chci sdělit, nemá s rozhodováním Ústavního soudu bezprostředně žádnou souvislost.

Aniž si to mnozí uvědomují, lisabonská smlouva pro Českou republiku znamená zásadní změnu. Tuto smlouvu jsem - jak víte - vždy pokládal za špatný vývoj Evropské unie. Prohloubí dnešní problémy EU, zvýší její demokratický deficit, zhorší postavení naší země a vystavuje ji novým rizikům. Mimo jiné i proto, že povede k ohrožení právní jistoty občanů a stability vlastnických vztahů v naší zemi.

Nedílnou součástí lisabonské smlouvy je Listina základních práv Evropské unie. Na jejím základě bude lucemburský Soudní dvůr EU posuzovat, zda jsou právní předpisy, zvyklosti a postupy používané v členských zemích v souladu s touto listinou. To umožní obcházet české soudy a uplatňovat například majetkové požadavky osob vysídlených po druhé světové válce přímo u Soudního dvora EU. Listina dokonce umožňuje přezkoumávat již platná rozhodnutí českých soudů.

Minulá česká vláda této - pro Českou republiku životně důležité - otázce nevěnovala dostatečnou pozornost a nevyjednala pro Českou republiku z této listiny takovou výjimku, jakou si vyjednalo Polsko a Velká Británie. Pro práva stanovená v listině budou v těchto dvou zemích nadále platit jejich vlastní zákony a budou o nich například v Polsku i nadále rozhodovat polské soudy.

Před ratifikací si Česká republika musí alespoň dodatečně vyjednat obdobnou výjimku. Tím nám bude dána garance, že lisabonská smlouva nemůže vést k prolomení tzv. Benešových dekretů.

Myslím, že se tato výjimka dá rychle vyřešit.

Václav Klaus, Pražský hrad, 9. října 2009

Zdroj: www.klaus.cz

ČTK